

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Zaburzenia komunikacji u osób z uszkodzeniem narządu słuchu - wykład (Wykład), PG_00150684						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2026 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2028/2029		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	3	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	5	Liczba punktów ECTS			2.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Barbara Kamińska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	15.0	0.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		1.0		34.0	50
Cel przedmiotu	Zapoznanie słuchaczy z charakterystyką zaburzeń i sposobami komunikowania się osób z wadą słuchu i niesłyszących (język migowy, system językowo- migowy, daktylografia, metody audytywno-werbalne, komunikacja totalna, fonogesty, kształtowanie systemu językowego przez naukę czytania) oraz metodami ich nauczania.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy, zaburzenia czytania i pisanie oraz trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować działania profilaktyczne i terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Umie zidentyfikować trudności komunikacyjne osób z wadą słuchu lub niesłyszących wynikające z małej efektywności terapii logopedycznej, nie wspieranej pracą najbliższego środowiska.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_U06] Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania uwarunkowań biomedycznych i psychicznych problemów językowych oraz dysfagii u pacjenta, potrafi dokonać analizy i interpretacji informacji zebranych ze źródeł medycznych i psychologicznych oraz wykorzystując terminologię medyczną, wyjaśnić złożone problemy logopedyczne.	Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania na podstawie zebranych informacji uwarunkowań trudności językowych i komunikacyjnych pacjentów z zaburzeniami słuchu lub niesłyszących. Umie wyjaśnić rodzicom dziecka oraz innym specjalistom, zaangażowanym w diagnozę i terapię pacjenta z wadą słuchu lub niesłyszącego.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_K06] Potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności z zakresu medycyny, nauk społecznych oraz dziedzin użytecznych dla logopedy.	Rozumie potrzebę doskonalenia, także samodzielnego swoich umiejętności zawodowych i poszerzać je o wymiar interdyscyplinarny.	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W06] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii logopedycznej dzieci ze sprzężonymi problemami rozwojowymi o złożonej etiologii (deficyty poznawcze, sensoryczne oraz uszkodzenia neurologiczne).	Ma pogłębioną wiedzę o potrzebach pacjentów niesłyszących i niedosłyszących w zakresie kształtowania i doskonalenia ich umiejętności komunikacyjnych.	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W25] W stopniu pogłębionym rozumie problematykę zaburzeń języka i mowy, ich uwarunkowania, klasyfikowanie, diagnozowanie i metody terapii, a także zależności między dwujęzycznością a zaburzeniami mowy.	Wie, jakie zaburzenia kompetencji językowej i komunikacyjnej mogą powodować określone zaburzenia słuchu.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W05] Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń rozwoju mowy i języka oraz zaburzeń w przyjmowaniu pokarmu u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych i wad genetycznych oraz sprzężonych problemów rozwojowych, w tym deficytów sensorycznych i poznawczych.	Zna charakterystykę zaburzeń komunikacji u osób z wadami słuchu i niesłyszących i umie je zdiagnozować.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
Treści przedmiotu	Język migowy i system językowo-migowy. Daktylografia jako element współczesnego języka migowego. Metoda audytywno-wербalna. Budowanie systemu językowego poprzez naukę czytania. Nauczanie systemu językowego dzieci prelingwalnie ogłuchłych. Wczesna nauka czytania w świetle badań naukowych. Fonogesty jako element wspomagający komunikację z dziećmi z wadą słuchu. Kształtowanie sprawności sytuacyjnej i pragmatycznej. Kształtowanie kompetencji kulturowej. Kształtowanie sprawności systemowej.		
Wymagania wstępne i dodatkowe	Bez wymagań wstępnych		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	zaliczenie kolokwium	51.0%	50.0%
	aktywna obecność na wykładach	80.0%	50.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Bouvet D., 1996, Mowa dziecka. Wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego, Warszawa. Cieszyńska J., 2000, Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym, Kraków. Csanyi Y., 1994, Słuchowo-werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu. Model węgierski, Warszawa. Góralówna M., 1994, Czynniki decydujące o rozwoju językowym dziecka z uszkodzonym słuchem, [w:] Głuchota a język, S. Grabias (red.), seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia, t. 7, Lublin. Grabias S., 1994 c, Język w nauczaniu niesłyszących. Zasady programowania systemu komunikacyjnego, [w:] S. Grabias (red.), Głuchota a język, seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia t. 7, Lublin. Krakowiak K., Panasiuk M., 1992, Umiejętności komunikacyjne dziecka z uszkodzonym słuchem, [w:] seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia t.3, Lublin. Krakowiak K., 1995, Fonogesty jako narzędzie formowania języka dzieci z uszkodzonym słuchem, [w:] seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia t.9, Lublin. Kurkowski Z. M., 1996, Mowa dzieci sześciolletnich z uszkodzonym narządem słuchu, Lublin. Loewe A., 1981, Mam nauczyć mnie rozumieć, Warszawa. Loewe A., 1995, Wychowanie słuchowe. Historia metody możliwości, Warszawa. Loewe A., 1999 a, Każde dziecko może nauczyć się słyszeć i mówić, Poznań. Szczepankowski B., Rona M. (1994). Szkolny słownik języka migowego. Bydgoszcz, Vinea. Szczepankowski B. (1999). Niesłyszący głusi głuchoniemi. Wyrównywanie szans. Warszawa, WSiP, s.146-153. Szczepankowski B. (2001). Język migany w szkole - 1. Warszawa, WSiP, s.16-83.
	Uzupełniająca lista lektur	Brzezińska A., Czuba T., 1995, Dziecko w zabawie i świecie języka, Poznań. Grabias S., 1994 b, Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy, Audiofonologia t. VI. Lenneberg E. H., 1980, Język w kontekście rozwoju i dojrzewania, [w:] Shugar G., Smoczyńska M., (red.), Badania nad rozwojem mowy dziecka, Warszawa. Loewe A., 1990, Wybór pism, Warszawa Szczecin.
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.